

ΔΕΤΑΙ
ΕΒΒΑΤΟΝ

ΑΦΕΙΑ

ΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΛΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Κυριόδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάνι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

ὅλας μὲν τὰς ἄλλας ἡμέρας τοῦ ἔτους ἀδιὰ-
αι εὐεργετική ἐκτελεῖται ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ
υθέρων, τῶν ἀλυτρώτων καὶ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ
ν' ὡς δὲ πάντες βλέπουσι τὸν αὐτὸν ἥλιον καὶ
ταὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ φῶς, οὕτω καὶ πάντες τὰ αὐτὰ
καὶ ἀνταλλάσσουν αἰσθήματα. τὰ αὐτὰ πλάτ-
νειρα, ὑπὸ τῶν αὐτῶν θωπεύονται πόθων. Ἀλλὰ
τὴν σημερινὴν ἡμέραν ἐξαιρετικῶς, τὸσον πλη-
ον αἰσθανόμεθα ὁ εἷς τὸν ἄλλον, εἴτε τὸν γλυ-
ναπνέομεν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας, εἴτε ὑπὸ τὸ
τῶν ἀλύσεων κύπτομεν, εἴτε ὡκεανοὶ καὶ ἐκτὰ
πέραντοι μᾶς χωρίζουν, ὥστε δὲν μᾶς φαίνεται
ὄνειρον καὶ πόθος, ἀλλ' ἀλήθεια καὶ πραγματικό-
ἐνότης ἡ ἐθνική.

αἱ ἄρα γε τοῦτο οἷωνός αἴσιος; Εἶναι ὁ ἀρραβὼν
τος; ἡ εἶναι ἡ μετὰ τὰς δεινὰς ἐθνικὰς καταγίδας
αἰσὶς τοῦ οὐρανίου τόξου, ὡς θείας ὑποσχέσεως καὶ
ελίας;

ἄλλο εἶναι τότε αὐτό, τὸ ὁποῖον πληροῖ ἀπὸ χαρὰν
ῆθη, προκαλεῖ τοὺς γλυκυτέρους παλμοὺς τῆς
ας, ἀνακουφίζει τὰ βάρη τῶν σωματίων καὶ τῶν
ν; Τί ἄλλο εἶναι τὸ διαλύον τοὺς δισταγμούς, τὸ
ν τὰς ἀπογοητεύσεις, τὸ ἐνίσχυον τὰς ἐλπίδας,
ροῦν νεανικοὺς ἐνθουσιασμοὺς εἰς τοὺς πρεσβύτε-
κλονήτους πεποιθήσεις εἰς τοὺς ἀνηλίκους; Τι
εἶναι τὸ ἀνανεοῦν τὰ ἐφόδια τῆς ὑπομονῆς καὶ
αρτερίας εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ τὸ καθιστῶν τὰ
ματὰ τῶν ἀνώδυνα μὲν δι' αὐτούς, κοινότερα δὲ
λους τοὺς ἄλλους;

ἄλλο εἶναι ἡ αὐτὴ αὐτὴ ἡ περιπόθητος καὶ ὄνει-
ουμένη ἐθνικὴ ἐνότης, ἐπιφανομένη ὡς διὰ θαύ-
την ἡμέραν ταύτην τῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀναστά-
—ἐστω καὶ διὰ μίαν μόνην ἡμέραν, —μέχρις ὅτου
ῆς καὶ πλήρης πλέον συντελεσθῇ;

ἀλλὰ καὶ τί ἄλλο δύναται πλεότερον τῆς Πίστεως
ρολειάνῃ καὶ ἐπιταχύνη τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ταύτην
ητα, ἀφοῦ αὐτὴ ἡ Πίστις εἶναι ἡ σμικρύνουσα τὰς
τάσεις, ἡ καταρριπτοῦσα τὰ τείχη τοῦ χωρισμοῦ
ίπτουσα νοερῶς εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων τοὺς ἀ-
ούς, εὐ; ἡ δύναμις τῆς βίας μάτην κρατεῖ μακρὰν
λων δεσμίους καὶ καθηλωμένους;

ἀπὸ τὴν προσδοκωμένην ἐθνικὴν ἐνότητα πολὺ με-
τερον θαῦμα ὑπῆρξεν ἡ ἐναρξὶς τῆς ἐθνικῆς ἀπο-
ώσεως· ἀφοῦ δὲ ταύτην μᾶς ἐχάρισεν ἡ Πίστις, τίς
δυνατὸν ν' ἀμφιδάλῃ ὅτι ἡ Πίστις πάλιν θά συν-
σῇ τὸ θαῦμα, ἐνοῦσα εἰς ἐν ἅπαντας ἡμᾶς τοὺς
εἰόντας;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα

(Ἰωάν. 1, 1—18)

Κείμενον.

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν ² πρὸς τὸν
Θεόν, καὶ ³ Θεὸς ἦν ὁ λόγος ⁴. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς
τὸν Θεόν ⁵. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο. καὶ χωρὶς αὐτοῦ
ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν ⁶. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ ⁷ τὸ φῶς ἐν τῇ σκο-
τίᾳ φαίνει· καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. ἐγένετο
ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάν-
νης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν
ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.
ἦν τὸ φῶς ἰὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον
ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ
ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθε καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλα-
βον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός,
οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθη-
σαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν
ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς
μονογενοῦς παρὰ πατρός. πλήρης χάριτος καὶ ἀλη-
θείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέ-
γων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὃ ὀπίσω μου ἐρχομενοὶ ἔμ-
προθεν μὲν γέγονεν, ὃι πρῶτος μου ἦν. καὶ ἐκ τοῦ
πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν. καὶ χάριν
ἀντι χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσεως ἐδόθη, ἡ χά-
ρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Σημειώσεις.

1) Ἐν ἀρχῇ = ἦτοι π.ιν ἀρίστη ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαν-
τος, ἐπομένως π.ιν ἀρχὴ ὁ χρόνος, ὑπῆρχε, ὁ λόγος, τὸ δεύτερον
πρόσωπον τῆς ἁγίας Τριάδος. 2) Ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν
= Ὁ λόγος ὑπόστασις ἰδίᾳ, εὐρίσκειτο εἰς σχεσίαν πρὸς τὸν Θεόν
Πατέρα. 3) Καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος = καὶ ὁ λόγος ἦτο Θεός.
4) Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν = ἀνακεφαλαιώσεως τῶν ἀνωτέρω.
Ὁ λόγος παρίσταται ὡς πρόσωπον ἰδιαιτέρον, ὡς ὑπόστασις ἰδιαιτέ-
ρα ὁ Θεός Πατήρ = ὡς Θεὸς ἀληθινός καὶ αὐτός. 5) Πάνα — ὃ
γέγονεν — ὁ λόγος δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος. 6) Ἐν αὐτῷ
ζωὴ ἦν — Ἐν τῷ λόγῳ ὑπῆρχε ζωὴ, ἥτις ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡ
μεταδοθεῖσα εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ φωτίζουσα τὸν ἄνθρωπον. 7) Καὶ
τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ... οὐ κατέλαβεν. Τὸ φῶς
φέγγει ἐν τῇ σκοτίᾳ· σκοτὸς δὲ πνευματικὸν εἶναι ἡ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ
κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Πράξ. 1, 1—8).

Δύο βιβλία θεόπνευστα καὶ ἅγια ἔγραψεν ὁ Εὐαγγελιστὴς
Λουκᾶς· Τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον καὶ τὰς Πράξεις τῶν
Ἀποστόλων. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ τὰ ἔγραψε διὰ τὸν Θεόφι-
λον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα βλέπομεν εἰς τὰς πρώτας λέξεις

Ἄναγκη ὡσαύτως τὸ παιδίον νὰ συνειθίσῃ ἑνώρις εἰς τὴν ἐργασίαν, εἰς τοὺς κόπους· ἑλλείψει ἐτέρων ἐξοχικοὶ μετὰ τοῦ πατρὸς περίπατοι, ἐκτεταμένοι μάλιστα, θέλουσι καταστήσει τὰ μέλη αὐτοῦ εὐρωστότερον, τὸ σῶμα ὑγιέστερον καὶ πρὸς ὀνηρίαν ἥιστα τείνον. Ἀντὶ νὰ λαμβάνῃ τὰς πρώτας ἀρχὰς παρὰ τοῦ πατρὸς καθήμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ εἶναι λυσιτελέστερον νὰ βαδίζῃ εἰς τοὺς ἀγρούς, ἔνθα ὡς καθαρότερος ὁ ἀήρ κυκλοφορεῖ εἰς τοὺς μικροὺς αὐτοῦ πνεύμονας καὶ αἱ ἰδέαι διακυρστεραὶ κυκλοφοροῦσιν εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην αὐτοῦ διάνοιαν· ἐκεῖ ἐν συνομιλίᾳ ἄς διδάσκηται ἔρωτον, ἄς μαθηθῇ σκεπτόμενον. Ἄλλ' ἄς μὴ ἐθισθῇ νὰ χωνεύῃ αἰωνίως τὰς σκέψεις τὰ συμπεράσματα τῶν ἄλλων· τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἄς βασανίζηται ἐνίοτε, ἄς ἀπαντᾷ ἔστιν ὅτε δυσχερείας καὶ μόνον ἄς υποδοθῇ νὰ ὑπερβῇ αὐτάς. Ὡς ἐν τοῖς πράγμασιν οὕτω καὶ ἐν τῇ σκέψει ἀπέχοντες τοῦ νὰ ἀφαιρῶμεν πᾶν πρὸ αὐτοῦ πρόσκομμα, ἐγείρωμεν μάλλον ἐνίοτε μικρὰς τινὰς δυσχερείας, μικρὰ τινα κωλύματα, μεθ' ὧν δέον νὰ παλαίσῃ, ἅπερ δέον νὰ καταβάλῃ. Ἄς μὴ ἐντυπωθῇ αὐτῷ ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ ὁδὸς ἔσται πάντοτε ὁμαλή, ὁ ἀνεμος πάντοτε οὐριος, ὁ βίος πάντοτε ἀπρόσκοπος.

Και όταν το παιδίον γεννηθῇ ἐν μέσῳ τοῦ πλούτου ὁ κίν-
δυνος μείζων αἰωρεῖται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ἐὰν ἀνα-
τρεφόμενον ἐν τῇ ἀφρονίᾳ μὴ γνωρίσῃ τὴν ὀλιγάκειαν, ἐὰν
μὴ μάθῃ νὰ ἐπαρκῇ εἰς ἑαυτό, ἀλλ' ἀπὸ φθαρτοῦ πράγμα-
τος τὸν μέλλοντα αὐτοῦ ἐπικρεμᾷ βίον, μητρουῖά ἡ μοῖρα,
ἀλλ' οὐχὶ εὖνους εἰς τὸ λίκνον αὐτοῦ παρεκθήσεν. Ἐὰν
ἀγχίστροφος ἡ τυφλὴ θεὰ ἀπολίπη εἶτα αὐτόν, οὗτος καὶ
ἂν οὐχὶ ὅλως στερηθῇ τῆς οὐσίας, ἀλλ' ἀνεγκασθῇ
νὰ περιορίσῃ ἔστω κατὰ τὸ ἡμῖν τὰς δαπάνας, ἐπα-
χθέστερον θέλει φέρεи τοῦ λοιποῦ τὸν βίον, ἢ ὁ ἐργάτης
ἐκεῖνος, εἰς ὃν ἡμερούσιος ἐργασία χορηγεῖ ἀπλοῦν τεμάχιον
ἄρτου εἰς δεῖπνον. Ἦκουσά ποτε ἐνός τῶν παρ' ἡμῖν μάλ-
λον εὐπόρων γονέων, λέγοντός μοι εἰς ἐπήκοον τῶν τέκνων
αὐτοῦ: «Διὰ τὰ ἄρρενά μου τέκνα εἰμι πτωχός, πτωχό-
τατος· ἰδοὺ αὐτοῖς ὅλα τὰ μέσα πρὸς ἀνάπτυξιν, πρὸς παι-
δείαν· οὐδὲν τούτων θέλει τοῖς λείψει· ἀλλ' ἄς μὴ περιμέ-
νωσί τι πλέον παρ' ἐμοῦ. Αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ οἰκοδομήσωσι
τὸ μέλλον των». Καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὅστις δύναται νὰ
χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς πλουσίους, ὁ ἄνθρωπος
οὗτος, ὅστις ἀόκνως καὶ ἐσκεμμένως ἐξετέλεσε τὸ ὕψιστον
τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὴν κοινωνίαν καθήκον, καὶ ὃν τὰ
τέκνα αὐτοῦ ἐβλεπον κατὰ τὴν ἀνάπαυσίν του ἀπὸ τῶν ἐμ-
πορικῶν ἐργασιῶν νὰ τέρπηται μελετῶν, θέλει βεβαίως ἡ-
μέραν τινα ἀποδώσῃ πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ χρηστὰ καὶ
ὠφέλιμα μέλη, ἐν ᾧ συγχρόνως θέλει ἀπολαύει τῆς ὕψιστης
ἡδονῆς, ἐκ τῆς ἀληθοῦς τῶν τέκνων του εὐτυχίας.

Γονεῖς, όταν ἀγγέλληται ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς σὰς ἐχάρισε
τέκνον, πρὸς τὸ μειδίαμα, ὅπερ ἡ ἀγαλλίασις ἀναβιδάζει
εἰς τὰ χεῖλη ὑμῶν, τὸ μέτωπον ἄς κλίνη σὺννουν, διότι ἡ
εὐτυχία ὑμῶν ἔχει ἀκάνθας, διότι ἡ εὐθὺνὴ ὑμῶν εἶναι ἱερὰ
καὶ βαρεῖα! Ἀπὸ τὸ ἐμπιστευόμενον ὑμῖν τρυφερόν ἐκεῖνο
βρέφος ὑμεῖς θέλετε ἀποδώσει ἄνδρα ἐμβριθῆ καὶ χρήσιμον,
ἢ μάταιον καὶ ἐπιβλαβῆ, χρηστὸν καὶ τίμιον, ἢ κακοῦργον
καὶ δόλιον.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

..Ἡ Ἑλλάς, ἡ ἐνδοξος αὕτη πρόδρομος τῆς ἰδέας τῶν

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καθιστᾷ
γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν 23 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. γε-
νήσεται ἐν τῇ Καταστάσει αὐτῆς διαγωνι-
σμός πρὸς πρόσληψιν δοκιμῶν καὶ βοηθῶν συμ-
φώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ αὐ-
τῆς εἰς τὰς ὁποίας διὰ τελευταίας ἀποφάσεως
τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς προ-
σετέθησαν καὶ αἱ ἐξῆς:

α) Οἱ ἐξεταστέοι ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἐκτε-
λέσει τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν καὶ
β) Ἐὰν τις τῶν ἐξετασθσομένων εὐδοκι-
μήσῃ κατὰ τὸν διαγωνισμόν, ἔχει δὲ προσθέ-
τως πενταετὴ τούλοχιστον ὑπηρεσίαν παρὰ
τῇ Τραπεζῇ ἢ Ἑταιρείᾳ, ἐξαιρετικῶς δύνα-
ται νὰ διορισθῇ ἀπ' εὐθείας βοηθός.

Πλεοντεῖαι πληροφορίαι παρέχονται ἐν τῇ
τμηματι τῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Αἰτήσεις πρὸς συμμετοχὴν γίνονται δεκταὶ
μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου, οἱ δὲ ὑποβαλλόντες
ἤδη τοιαύτας δέον συμφώνως πρὸς τὰς ἐπενε-
χθεῖσας ὡς ἀνωτέρω τροποποιήσεις τοῦ Ὀρ-
γανισμοῦ, νὰ προσαγάγωσιν ἐγκαίρως τὰ πι-
στοποιητικὰ περὶ ἐκπληρώσεως τῆς στρατιω-
τικῆς ὑποχρεώσεώς των.

(Ἐκ τοῦ τμηματός Ἐπιθεωρήσεως).

ἐθνικοτήτων, τῆς ἐπαληθευσάσης τὴν ὑπεροχὴν τοῦ
ἐπὶ τῆς ἰσχύος.

Μαρκόρα
Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν»

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἡμετέρου των, πατρός Γερασίου
μάνου, οἱ ἐν Ζαχαρίᾳ ἀναγνώσται τῶν Πατριῶν κ. κ. Δρ. Π.
Θ. Παπαδάκις, Π. Οἰκονόμου, Τιμ. Κοντονίκας, Ἀδελφοὶ Β.
Χρήτος Χρηστοφίδης, Γ. Δεϊμαντόπουλος, Μ. Λιανάκης, Χρ.
Δ. Νεμτσόγλου, Ν. Οἰκονομίδης, Ζήνων Στράτης καὶ Ἀρ. Κ.
νάκις ἀπέστειλαν εἰς τὴν ἑταιρείαν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Π.
φρ. χρ. 47.

Ο κ. Παπαδήμας (Ἀθηῶν) φρ. 5.

Ο κ. Στ. Κιτσακόπουλος φρ. 10.

Ο κ. Γ. Ο. Περίτης φρ. 2.

Ἡ κυρία Ἑλένη Λαμπρινάκη φρ. 5.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Χ. Κέρκυραν, Ἀντ. Γρ. Ζαγοράν, Στ. Δ.
ρισσαν, Στ. Γρ. Βωλοῦ, Μιχ. Ν. Χανία, Ἀντ.
ράκλειον, Ἀπεστάλησαν, κατ' ἐκλογὴν. Ἀρκεσθέντες εἰς
πρὸς τὸ πᾶν. Αἱ εὐχαριστίαι δὲν μᾶς ἀνέχουν ἄλλ' εὐχα-
στὰς διαβιβάσωμεν.—Γ. Σ. Πάτρας. Δὲν ἔχομεν καμμίαν
σχολίαν νὰ σὰς εἰπώμεν ὅτι κατὰ μὲν τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἐξακολου-
θῶσιν ὁμοῖα περίπου ἡ ἀποστολὴ, μετὰ τὴν λήξιν ὁμοῖως τῆς δεκα-
μεταβληθῇ αὐτῇ ἄρδῃ, ἵνα ἐξ ἴσου δικαίων αἰτήσωμεν,
πολλοὺ ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἐκπλήρωσιν. Ἐννοεῖται ὅτι θὰ ἐξα-
οὐ καλὰ καὶ τὰ ἰδρύματα ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα θεωροῦμεν ἀπαρα-
τὰ «Πάτρια», καὶ πρὸ παντὸς οἱ ὅπως δῆποτε ὑποστηρίξαν
ἔργον ἡμῶν. Γρ. Ν. Κ. Καλάμας Στ. Χ. Ἀλεξάνδρ.
Μιχ. Π. Κάρος. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. Ἀντ. Χ. Π. Κ.
Ἀποτελοῦσιν δλόκληρον τόμον. Ἀδελφ. αὐτοῦ Ν. Ν. Βωλοῦ
ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, διότι δὲν ἦτο παράκλησις ἀλλὰ παραγγελία.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἀπευθύνεται
Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέρῳ

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἑταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατριῶν
Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΛΙΔΗΨΟΥ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ, ΥΠΑΤΗΣ
ΜΕΘΑΩΝ, ΚΥΛΛΗΝΗΣ καὶ ΚΥΘΟΥ
ὡς καὶ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ
καὶ ἐκ ΒΛΑΣΤΩΝ ΠΕΥΚΗΣ καὶ ΕΛΑΤΗΣ
Εὐρίσκονται εἰς φιάλας πρὸς ἀποστολὴν διὰ
τὴν λήψιν Ἱαματικῶν Δουτῶν
ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

Πρότυπον φαρμακεῖον

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἐν Ἀθήναις.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΝΙΩΤΗΣ

Βιβλιοδέτης τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς
Ἰδιόκτητον Ἐργοστάσιον
77. ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη 77.

περίφημος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἄρω-
ματα Μποτσαράκου, πωλοῦνται εἰς τὸ
Κουρεῖόν του, Στεφ. Φιλεκατενικῆς.

ΥΠΕΡΟΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

Ἡ μόνη κατ' εὐθείαν γραμμὴν
Ἐξ Ἀνατολῆς καὶ
Δ' ἐπιβάτας ἐμπορεύματα καὶ πᾶσι
πορορίαν ἀπευθυντέον.
Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῇ κεντρικῇ
στ. Ὁδὸς Σταδίου.
Ἐν Πειραιεῖ, παρὰ τῷ Παραρτήματι
Διευθύνσεως. Δεσφὸρος Αἰγέως φρ. 5.
Ἐν Κ) πόλει, Σμύρνῃ, Θεσσαλονικίᾳ
λεξάνδρειᾳ, Καλαμαίς, Πάτραις καὶ
κεντρικοῖς Πρακτορείοις καὶ εἰς
τόπους ἀντιπροσώπων τῆς Ἑταιρείας.

Ἐξεδότης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΖΗΣΙΟΥ

Καθηγητοῦ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α'.

α'. Εἰσαγωγή περὶ καλοῦ.
β'. Ἡ τέχνη παρὰ τοῖς ἀνατολίταις.
γ'. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ τέχνη.
Ἐκδίδεται δαπάναις τῆς Φιλεκπ.
Τιμᾶται φρ. 2.70.